

KOLČAVA A PTAČÍ MAGIE

Byl teplý srpnový podvečer a Kolčava seděla v zahradě na břehu jezírka. Tráva už začínala vlhnout rosou, západní obzor zlatě planul a ve stínu stromů se míhali první netopýři. Oblé rozměrné valouny, které lemovaly břeh, byly ale ještě rozehřáté letním sluncem.

Kolčava myslela na své ochranné amulety, které vyráběla s velkou pečlivostí z různých druhů dřeva. Nejraději měla dřevo hrušňové nebo jabloňové, byly v nich ukryté nekomplikované, blahodárné a přímočaré síly symbolizující slunce, teplo, vůně, a především život ve vsi jeho

marnotratné hojnosti. Hrušeň dokáže ochránit celý rod patřící k domu, u kterého roste, a jabloň střeží čistotu duše a brání ji před zlem. Účinnou ochrannou silou disponuje i dřevo bezu, jenž je posvátným stromem Prastaré, ale amulety z něj nejsou pro každého. Zvláštní místo v Kolčavině srdci však zaujímal hloh, jehož květy vydávají zvláštní nezaměnitelnou vůni, která se rozechvěle dotýká něčeho zvláštního a nedefinovatelného v jejím nitru. Hloh vás, pokud si zasloužíte jeho náklonnost, dokáže ochránit před útoky temných sil, které v průběhu věků ani v nejmenším neustávají, jen se dovedněji maskují za cosi prospěšného, a tím se stávají nebezpečnějšími. Z těchto důvodů ovšem takovou funkci od ochranného amuletu žádal málokdo.

Jeden takový právě dokončený amulet držela v dlani a hladila jej prsty. V některých místech síla proudila plynuhle a hladce procházela skrze pokožku, kde vyvolávala lehké mravenčení a husí kůže. To bylo správné a žádoucí. Ale některá místa toho drobného hladkého předmětu byla zvláštním způsobem zauzlovaná. Proud energie se v nich otáčel v miniaturních vírech a bez užitku se vpíjel zpět do dřeva. Takhle by to nešlo. Už tolik dlouhých týdnů se pokouší přijít na to, čím je to způsobeno! Střídala, zkoušela a kombinovala druhy dřeva, typy náradí, čas sklizně i čas práce v závislosti na fázích měsíce, pozicích planet, dnů v týdnu či vlastní intuici, ale zatím bez valných výsledků. Ani stromy samy jí nedokázaly dát užitečnou a praktickou radu. Jejich návody byly v tomto případě nejasné a nekonkrétní. „Dívej se do koruny“ nebo „věnuj více pozornosti starému jalovci v rohu zahrady“, či dokonce „přijď jindy“. To nebyly zrovna rady, které by jí ohledně účinnosti amuletů byly co platné.